

VERDI:

NABUCCO

Parte I

Sinfonia

1. Introduzione
Coro: *Gli arredi festivi* (I:001)
 2. Recitativo e Cavatina (Prode guerrier!)
Recitativo (Z): *Sperate, o figli!* (I:025)
Cavatina con coro (Z): *D'Egitto là sui lidi* (I:035)
Tempo di mezzo (Coro): *Qual rumore?* (I:044)
Cabaletta con coro (Z): *Come notte a sol fulgente* (I:054)
 3. Recitativo e Terzettino
Recitativo (I, F) *Fenena! O mia diletta!* (I:062)
Terzettino (Abi, I, F) *Io t'amava!* (I:087)
 4. Finale I
Coro: *Lo vedeste?* (I:107)
Scena e marcia: *Viva Nabucco!* (I:125)
Seguito de Finale I: *Che tenti* (I:129)
Stretta del Finale I: *Mio furor(e)* (I:167)
- I ultima riga...*terra e cielo griderà* (I:190)

Parte II

5. Scena ed Aria Abigaille
Scena (Abi): *Ben io t'invenni, o fatal scritto* (II:001)
Aria (Abi): *Anch'io dischiuso un giorno* (II:017)
Tempo di mezzo (Abi, GS): *Chi s'avanza?* (II:025)
Cabaletta con coro: *Salgo già del trono aurata* (II:037)
 6. Recitativo e Preghiera di Zaccaria
Recitativo (Z): *Vieni, o levita!* (II:049)
Preghiera (Z): *Tu sul labbro del veggenti* (II:054)
 7. Scena e Coro di Leviti
Scena (Coro, I): *Che si vuol?* (II:062)
Coro (Coro, I): *Il maledetto non ha fratelli* (II:066)
 8. Finale II
Scena (Coro, F, I, Z): *Ma qual sorge tumulto!* (II:085)
Canone:(Coro, Tutti): *S'appressan gl'istanti* (II:096)
Scena: *S'oda or me!* (II:104)
Delirio (N, Z, Abi) *Chi mi toglie il regio scettro?* (II:131)
- II ultima riga ... *non fia spento lo splendor!* (II:147)

Parte III

09. Introduzione

Coro: *È l'Assiria una regina* (III:001)

10. Scena e Duetto di Nabucco e Abigaille

Scena (GS, Abi): *Eccelsa donna* (III:009)

Duetto (N, Abi) *Donna chi sei?* (III:026)

11. Coro e Profezia

Coro: *Va' pensiero sull'ale dorate* (III:089)

Scena (Z): *Oh, chi piange?* (III:105)

Profezia con coro (Coro, Z):

Del futuro nel buio discerno (III:109)

III ultima riga ... *già si scuote di Giuda il valor(e)* (III:125)

Parte IV

12. Scena ed Aria di Nabucco

Scena (N): *Son pur queste mie membra!* (IV:001)

Aria (N): *Dio di Giuda!* (IV:019)

Tempo di mezzo (N): *Porta fatale, oh t'aprirai!* (IV:026)

Cabaletta con coro (Abd, N, Coro):

Cadran, cadranno i perfidi (IV:034)

13. Finale Ultimo

Marcia funebre (IV:046-047)

Recitativo (Z): *Va' la palma del martirio* (IV:047)

Pregiera (F): *Oh, disciuso è il firmamento* (IV:051)

Scena (GS, coro): *Viva Nabucco!* (IV:059)

Inno (Coro): *Immenso Jehovah* (IV:073)

Scena finale (N, Abi, Z, coro) *Oh! chi vegg'io?* (IV:081)

IV ultima riga ... *sarai de' regi il re!* (IV:097)

FINE DELL'OPERA

NABUCCO

NABUCCO

Dramma lirico in quattro parti

Libretto

Temistocle Solera

dal dramma *Nabuchodonosor* di
Auguste Anicet-Bourgeois e Francis
Cornue

e dal ballo *Nabuccodonosor* di Antonio
Cortesi

Prima Rappresentazione

9 marzo 1842, Milano (Teatro alla
Scala)

Personaggi

NABUCODONOSOR, re di Babilona

ISMAELE, nipote di Sedecia re di
Gerusalemme

ZACCARIA, gran pontefice degli
Ebrei,

ABIGAILLE, schiava, creduta figlia
primogenita di Nabucodonosor

FENENA, figlia di Nabucodonosor

IL GRAN(DE) SACERDOTE di Belo

ABDALLO, vecchio ufficiale del re di
Babilonia

ANNA, sorella di Zaccaria

CORO

Soldati Babilonesi, Soldati Ebrei,

Leviti, Vergini Ebree, Donne

Babilonesi, Magi, Grandi del regno di
Babilonia, Popolo, ecc.

Luogo

Gerusalemme e Babilonia

Epoca

578 a. C.

000

NABUCCO

Opera i fyra delar

Libretto

Temistocle Solera,

efter ett skådespel *Nabucodonosor* av Anicet-
Bourgeois och Francis Cornue och scenariot
till baletten *Nabucodonosor* av Antonio
Cortesi

Premiär:

9 Mars 1842, Milano (Teatro alla Scala)

Personer:

NABUCCO (Nebudkanessar)

ISMAELE sonson till kungen av Jerusalem,
Sedecia,

ZACCARIA, judarnas överstepräst

ABIGAILLE, slavinna (möjlig förstfödd
dotter till babylonske kungen

FENENA dotter till babylonske kungen

Överstepräst för BAAL

ABDALLO, rådsäldste till babylonske
kungen

ANNA, syster till Zaccaria

KÖR

Babylonska soldater, judiska soldater, *leviter*
(*judar med särskilda juridiska uppdrag*),
judiska jungfrur, kvinnor, babylonier,
trollkarlar, babylonska stormän, folk osv
'jude' heter på italienska *hebreo, israelita*

Plats

Jerusalem (del I),

Babylon (delarna II, III, IV)

Tid

587 f Kr.

Den svenska översättningen av ISL är givetvis inte avsedd att sjungas. För den som är intresserad av att studera den italienska texten har betonad stavelse fått sin vokal understruken. Det vill säga någorlunda konsekvent i de fall den italienska huvudregeln inte följs. Eller eljest tveksamhet kunde råda. Och huvudregeln är att näst sista stavelsen har ordets huvudbetoning. Avvikleser dock legio. Dialektalt eller litterärt i italienskan utelämnade slutvokaler har antyttts med parentes. **Den italienska texten är poetisk och arkaisk, inte alltid lättbegriplig ens för italienare** Den sveska versionen - endast tänkt för innehållsläsning - försöker vara rak och enkel.

PARTE PRIMA – Gerusalemme

Ouverture

SCENA I *Gerusalemme: interno del tempio di Salomone. Ebrei, Leviti e Vergini ebre*

1. Introduzione

TUTTI

Gli arredi festivi giù cadano infranti,
il popol(o) di Giuda di lutto s'ammanti!
Ministro dell'ira del Nume sdegnato
il rege d'Assiria su noi già piombò!
Di barbare schiere l'atroce ululato
nel santo delubro del Nume tuonò!

LEVITI

I candidi veli, fanciulle, squarciate,
le supplici braccia gridando levate;
d'un labbro innocente la viva preghiera
è dolce profumo che sale al Signor.
Pregate, fanciulle!... In voi della fiera
falange nemica s'acqueti il furor!

Tutti si prostrano a terra

VERGINI Gran Nume,

che voli sull'ale dei venti, che il folgor(e)
sprigiona dai nembi frementi,
disperdi, distruggi d'Assiria le schiere,
di David la figlia ritorna al gioir(e)!
Peccammo!...Ma in cielo le nostre preghiere
ottengan(o) pietade, perdono al fallir(e)!...

TUTTI

Deh!
l'empio non gridi, con baldo blasfema:

EBREI e LEVITI

«Il Dio d'Israello si cela per tema?»

TUTTI

Non far che i tuoi figli divengano preda
d'un folle che sprezza l'eterno poter(e)!
non far che sul trono davidico sieda
fra gl'idoli stolti l'assiro stranier(o)!

Si alzano

SCENA II

Zaccaria, Fenena, Anna, e detti

2. Recitativo e Cavatina

ZACCARIA *tenendo per mano Fenena*

Sperate, o figli! Iddio
del suo poter(e) diè segno;
Ei trasse in poter(e) mio
un prezioso pegno;

additando Fenena

del re nemico prole

I Del I - Jerusalem

Uvertyr

Jerusalem. Det inre av Salomons tempel.
Judar, leviter och judiska jungfrur.

ALLA:

I:001 Den festliga utsmyckningen skall tas bort.
Juda folk skall klä sig i sorg.
Den vredgade gudens tjänare är nu
assyriernas kung, som har anfallit oss.
Barbariska skaror hojtar krigiskt
och dundrar mot vårt tempel.

LEVITER:

I:007 Jungfrur, slit sönder era vita slöjor!
Höj era armar med gråt och bön.
Från en oskyldig läpp stiger en levande
bön, liksom angenäm parfym, mot Herran.
Gråt, jungfrur, genom era uttryck
kan den förmätne fienden förgöras.

alla kastar sig till marken

JUNGFRUR:

I:013 Store Gud, som flyger på vindens vingar,
låt blix och dunder från molnen
skingra och slå ned de assyriska härskarorna,
låt Davids döttrar återfå sin glädje.
Är vi männe synderskor? Men genom bön till
himlen kunde ges misskund och förlåtelse!

ALLA:

I:019 Låt
inte dåren hånfullt ropa:

JUDAR och LEVITER:

I:020 «Gömmer sig Israels Gud av feg rädsla?»

ALLA:

I:021 Låt inte dina barn bli byte åt den
dåre som utmanar evighetens gudom!
Låt inte Davids tron ge plats åt främmande
dåraktiga assyriska avgudabilder!

alla reser sig från marken

*Zaccaria kommer in med Fenena vid
handen, Anna och de föregående.*

ZACCARIA:

I:025 Barn, haven hopp! Gud
har i sin makt givit ett tecken.
Han har försett mig
med en ovärderlig pant.

pekar på Fenena

I:029 Här är fiendekungens ättling.

pace apportar(e) ci può. TUTTI		Hon kan hjälpa oss till fred. ALLA:
Di lieto giorno un sole forse per noi spuntò!	I:031	Kanske kommer för oss en lycklig dag.
ZACCARIA		ZACCARIA:
Freno al timor! v'affidi d'Iddio l'eterna aita. D'Egitto là sui lidi Egli a Mosè diè vita; di Gedeone i cento invitti Ei rese un di... Chi nell'estremo evento fidando in Lui perì?	I:033	Hejda er fruktan. Lita på Gud för evig hjälp. Han lät Moses födas vid Egyptens stränder. Gideons hundra krigare kunde en dag återkomma Ingen förgås som, när det är som värst, litar på Honom!
TUTTI		ALLA:
Di lieto giorno <i>ecc.</i>	I:041	..
ZACCARIA		ZACCARIA
Freno al timor! <i>ecc.</i>	I:042	
Chi nell'estremo <i>ecc.</i>	I:043	
TUTTI		ALLA: Vilka skrik!
Oh quai gridi /Qual rumore?/	I:044	Vad är det för buller?
SCENA III <i>Ismaele (con alcuni Guerrieri ebrei), e detti.</i>		<i>Ismaele med några judiska krigare och de föregående.</i>
ISMAELE		ISMAELE
Furibondo	I:044	Rasande
dell'Assiria il re s'avanza; par ch'ei sfidi intero il mondo nella fiera sua baldanza!		nalkas Assyriens kung. Det verkar som han vill hota hela världen med den största djärvhet!
EBREI e LEVITI		JUDAR och LEVITER:
Pria la vita...	I:048	Hellre död än fångenskap ...
ZACCARIA		ZACCARIA
Forse fine	I:048	Må himlen
porrà il cielo all'empio ardire: di Sion(e) sulle ruine lo stranier(o) non poserà. <i>consegnando Fenena ad Ismaele</i>		sätta stopp för den dårens fräckhet. Denne främling skall inte ta plats på Zions ruiner. <i>lämnar över Fenena till Ismaele</i>
Quella prima fra le Assire a te fido.	I:052	Till dig anförtror jag
TUTTI	I:053	assyriernas förnämsta dam.
Oh Dio, pietà!	I:053	ALLA:
ZACCARIA		Gud, hav misskund!
Come notte a sol fulgente, come polve in preda al vento, sparirai nel gran(de) cimento, dio di Belo menzogner. Tu, d'Abramo Iddio possente, a pugnar con noi discendi; ne' tuoi servi un soffio accendi che sia morte allo stranier(o).	I:054	ZACCARIA: Natten viker för solen. Dammet skingras av vinden. Så skall avguden Baal försvinna på den stora domaredagen. Abrahams mäktiga gud nedstiger för att kämpa med oss. O Gud, ge dina tjänare inspiration att döda inkräktaren.
<i>Escono tutti, meno Fenena ed Ismaele</i>	I:061	<i>Alla går utom Fenena och Ismaele</i>

SCENA IV *Ismaele e Fenena*

3. Ricitativo e Terzettino

ISMAELE		ISMAELE:	
Fenena!!... O mia diletta!	I:062	Fenena! O min älskade!	
FENENA		FENENA:	
Nel dì della vendetta		Vem talar om kärlek	
chi mai d'amor parlò?	II:064	denna hämndens dag?	
ISMAELE		ISMAELE:	
Misera! oh come	II:064	Du olyckliga, nu	
più bella or fulgi agli occhi miei d'allora		är du ännu vackrare för mina ögon än	
che in Babilonia ambasciador(e) di Giuda		när jag var Judas sändebud i Babylon.	
io venni! Me traevi		Du räddade mig	
dalla prigion(e) con tuo grave periglio,		ur fångelset trots stor fara.	
né ti commosse l'invido e crudele		Du lät dig inte hindras av din	
vigilar(e) di tua suora,		vakande, avundsjuka, grymma syster,	
che me d'amor furente	I:071	som hade gripits av	
perseguitò!...	I:072	passion för mig! ...	
FENENA		FENENA:	
Deh! che rimembri!... Schiava	I:072	Men kom ihåg att jag	
or qui son io!...	I:073	nu här är slavinna!	
ISMAELE		ISMAELE:	
Ma schiuderti il cammino	I:073	Men jag vill för dig	
io voglio a libertà!	I:074	öppna en väg till frihet!	
FENENA		FENENA:	
Misero!...Infrangi	I:074	Du blir olycklig om du	
ora un sacro dover(e)!	I:075	bryter din heliga plikt!	
ISMAELE		ISMAELE:	
Vieni!... Tu pure	I:075	Kom. Även du	
l'infrangevi per me... Vieni! il mio petto		har för mig brutit din plikt. Min bringa skall	
a te la strada schiuderà fra mille...	I:077	skydda dig mot tusentals fiender.	

SCENA V

Abigaille (con alcuni Guerrieri), e detti.

Mentre Ismaele fa per aprire una porta

segreta, entra colla spada in mano

Abigaille, seguita da alcuni Guerrieri

babilonesi celati in ebraiche vesti

ABIGAILLE

Guerrieri, è preso il tempio!...

FENENA e ISMAELE *atterriti*

Abigaille!!...

Abigaille s'arresta improvvisamente nell'accorgersi dei due amanti, indi con amaro soggigno dice ad Ismaele:

ABIGAILLE

Prode guerrier(o)! d'amore

conosci tu sol l'armi?

a Fenena

D'assira donna in core

empia tal fiamma or(a) parmi!

Abigaille med några krigare samt de föregående. När Ismaele vill öppna en hemlig port, kommer Abigaille in, följd av några babilonska soldater som är förklädda till judar. .

ABIGAIL

Krigare! Vi har intagit judarnas tempel!

FENENA, ISMAELE

Abigaille!

Abigaille stannar till när hon plötsligt får se de två älskande. Hånlar hon och säger till Ismaele

ABIGAILLE:

Stolte krigare! Känner du inget

annat vapen än alskog?

till Fenena

I härtat hos en assyrisk kvinna

borde inte hysas så dåraktig kärlek!

con ira
 Qual Dio vi salva? Talamo
 la tomba a voi sar ...
 di mia vendetta il fulmine
 su voi sospeso   gi !
Dopo breve pausa prende per mano
Ismaele e gli dice sottovoce:
 Io t' amava!... il regno e il core
 pel tuo core io dato avrei!
 Una furia   quest' amore,
 vita o morte ei ti pu  dar(e).
 Ah! se m' ami, ancor potrei
 il tuo popol(o) salvar(e)!

ISMAELE
 Ah no!... la vita io t' abbandono,
 ma il mio c(u)ore nol poss' io;
 di mia sorte io lieto sono,
 io per me non so tremar(e).
 Ma ti possa il pianto mio
 pel mio popolo parlar(e).

ABIGAILLE
 Io t' amava ecc.

FENENA
 Ah! gi  t' invoco, gi  ti sento,
 Dio verace d' Israello:
 non per me nel fier cimento
 ti commova il mio pregar(e).
 Oh proteggi il mio fratello,
 e me danna a lagrimar(e)!

ISMAELE
 Ma ti possa ecc.

SCENA VI *Donne, Uomini ebrei, Leviti,
 Guerrieri che a parte a parte entrano nel
 tempio non abbadando ai suddetti, indi
 Zaccaria ed Anna*

4. Finale I

DONNE EBREE *entrando*
precipitosamente
 Lo vedeste?... Fulminando
 egli irrompe nella folta!

VECCHI EBREI
 Sanguinoso ergendo il brando
 egli giunge a questa volta!

LEVITI *che sorvengono*
 De' guerrieri invano il petto
 s'offre scudo al tempio santo!

DONNE
 Dall'Eterno   maledetto
 il pregare, il nostro pianto!

ilsket
 I:083 Vilken Gud skulle kunna rädda er? För er
 blir bruds ngen en grav ...
 Nu hänger min hämnd
 som en  skvigg över er!
Efter en kort paus tar hon Ismaele i handen
och viskar till honom:
 I:087 Jag älskar ju dig! Mitt rike, mitt hjärta
 kunde jag ge åt dig.
 Men denna kärlek har blivit en furia.
 Den kan ge dig liv eller död.
 Om du vill älska mig, så kunde
 I:092 jag också rädda ditt folk!

ISMAELE
 I:093 Icke! Mitt liv kan du få,
 men mitt hjärta kan jag inte ge.
 Med mitt  de kan jag förlika mig.
 Men f r egen del vet jag inte att darra.
 Med mina tårar vill jag
 I:098 tala till mitt folk.

ABIGAIL
 I:099

FENENA
 I:100 Jag känner att jag vill be
 till Israels sanna Gud.
 Min vädjan gäller inte mig
 utan den gäller dig Ismael.
 O skona den som upplevs som min broder
 I:105 och låt mig bara gråta!

ISMAELE
 I:106 Med mina tårar vill jag
 tala till mitt folk

*Judiiska kvinnor och män, leviter, soldater
 inträder efter hand i templet, de föregående
 senare Zaccaria och Anna.*

JUDISKA KVINNOR *inträder häftigt*

I:107 Ser ni honom? ... Hur han våldsamt
 bryter igenom t tal led!

ÄLDRE JUDAR:
 I:109 I blodig kamp han
 svingar sitt sv rd!

LEVITER:
 I:111 Med barmen som sk ld försöker v ra krigare
 f f ngt v rna v rt heliga tempel.

KVINNOR:
 I:113 V r b ner, v ra t rar
 f rbannas av den Evige!

DONNE, LEVITI e VECCHI
 Oh felice chi morì
 pria che fosse questo dì!
 GUERRIERI EBREI
entrando, disarmati
 Ecco il rege! sul destriero
 verso il tempio s'incammina,
 come turbine che nero
 tragge ovunque la ruina.
 ZACCARIA *entrando precipitoso*
 Oh baldanza!... né discende
 dal feroce corridor(e)!

TUTTI
 Ahi sventura! chi difende
 ora il tempio del Signor?
 ABIGAILLE *s'avanza co' suoi Guerrieri*
travestiti e grida:
 Viva Nabucco!
Grida nell'interno

VOCI
 Viva!
 ZACCARIA *ad Ismaele*
 Chi il passo agl'empi apriva?
 ISMAELE *additando i Babilonesi*
travestiti
 Mentita veste!...
 ABIGAILLE È vano
 l'orgoglio... il re s'avanza!

SCENA VII *Irrompono nel tempio e si spargono per tutta la scena i Guerrieri babilonesi. Nabucco presentasi sul limitare del tempio a cavallo*

ZACCARIA
 Che tenti?...
opponendosi a Nabucco
 Oh trema, insano!
 Questa è di Dio la stanza!

NABUCCO
 Di Dio che parli?
 ZACCARIA *corre ad impadronirsi di Fenena, e alzando verso di lei un pugnale grida a Nabucco:*
 Pria
 che tu profani il tempio,
 della tua figlia scempio
 questo pugnale farà!
Nabucco scende da cavallo
 NABUCCO *da sé*
 (Si finga, e l'ira mia
 più forte scoppierà.
 Tremin(ano) gl'insani del mio furore!

KVINNOR, LEVITER och GAMLINGAR
 I:115 Lycklig den som som förut
 och inte idag behövde dö!
 JUDISKA SOLDATER:
kommer in. De har avväpnats.
 I:117 Här är kungen! På sin springare
 nalkas han templet.
 Som en virvelvind lämnar han
 överallt ruinfält efter sig.
 I:120 ZACCARIA *kommer häftigt in*
 I:121 Vilken djärvhet! Han stiger inte
 ens ned från sin hingst.
 ALLA
 I:123 Vilken olycka! Vem försvarar
 nu vårt gudstempel?
 ABIGAILLE *närmar sig med sina*
förklädda krigare och skriker:
 I:125 Leve Nabucco, hell Nabucco!

RÖSTER *från det inre*
 I:125 Hell!

ZACCARIA *till Ismaele*
 I:126 Vem har öppnat för dessa dårar?
 ISMAELE *pekar på de förklädda*
babylonierna
 Falska kläder!
 I:127 ABIGAILLE Det hjälper inte
 I:128 att vara stursk ... Här kommer kungen!

De babylonska krigarna tränger in i templet och sprider sig över hela scenen. Nabucco håller igen hästen och presenterar sigt.

ZACCARIA
 I:129 Hur tillstår du dig?
opponerar sig mot Nabucco
 I:129 ... Darra, du dåre!
 I:130 Detta är vår Guds rum!
 NABUCCO:
 I:131 Vad pratar du om för Gud?
 ZACCARIA *tar tag i Fenena och lyfter en dolk mot henne. Skriker till Nabucco:*
 I:131 Innan
 I:132 du profanerar vårt tempel,
 kommer denna dolk
 att döda din dotter!
Nabucco stiger ner från hästen
 NABUCCO *för sig själv*
 I:135 (Här gäller det att förstålla sig, och min
 ilska skall stegras.
 Och dessa idioter skall darra!

vittime tutti cadranno ormai!...		Nu skall alla dessa falla som offer	
In mar di sangue fra pianti e lai		i ett hav av blod, tårar och klagan.	
l'empia Sionne scorrer dovrà!)	I:140	Deras värdelösa Zion måste förgå!)	
FENENA		FENENA	
Padre, pietade ti parli al c(u)ore!	I:141	Fader, hav misskund!	
vicina a morte per te qui sono!		Nu bringar du mig nära döden!	
Sugl'infelici scenda il perdono,	I:144	Ge förlåtelse åt dessa olyckliga,	
e la tua figlia salva sarà!		och din dotter kommer helskinnad undan.	
ABIGAILLE		ABIGAILLE	
(L'impeto acqueta del mio furore	I:145	(Min vrede mildras av	
nuova speranza che a me risplende;		ett nytt spirande hopp.	
colei, che il solo mio ben contende,	I:148	Måhända faller hon som begär min	
sacra a vendetta forse cadrà!)		enda älskade för denna heliga hämnd.)	
ISMAELE, ZACCARIA ed EBREI	I:149	ISMAELE, ZACCARIA, JUDAR	
(Tu che a tuo senno de' regi il core		(Store Gud, du som efter ditt behag	
volgi, o gran Nume, soccorri a noi,	I:152	bestämmer över kungar, hjälp oss nu!	
china lo sguardo su' figli tuoi,		Vaka nu över dina barn, som måste	
che a rie catene s'apprestan già!)	I:153	förbereda sig på grymma kedjor!)	
NABUCCO	I:154	NABUCCO	
L'empia Sionne ecc.			
In mar(e) di sangue ecc.			
NABUCCO		NABUCCO: Till alla besegrade	
O vinti, il capo a terra!	I:155	säger jag: kasta huvudet mot marken!	
Il vincitor son io.		Det är jag som är segraren!	
Ben l'ho chiamato in guerra,		Jag manade till krig, men er Gud	
ma venne il vostro Dio?		kom er inte till undsättning!	
Tema ha di me: resistermi,	I:160	Er Gud fruktar mig.	
stolti, chi mai potrà?		Vem kan motstå mig?	
ZACCARIA <i>alzando il pugnale su</i>		ZACCARIA <i>höjer dolken mot Fenena</i>	
<i>Fenena</i>			
Iniquo, mira! vittima	I:161	Du har helt fel! Den första	
costei primiera io sveno:		dödas här av mig!	
sete hai di sangue? versilo	I:164	Törstar du efter blod? Då skall det	
della tua figlia il seno!		komma från din dotters bröst.	
NABUCCO		NABUCCO:	
Ferma!	I:165	Nej stopp!	
ZACCARIA <i>per ferire</i>		ZACCARIA: <i>avser att såra henne</i>	
No, pèra!	I:165	Jo, hon skall förgå!	
ISMAELE <i>ferma improvvisamente il</i>		ISMAELE: <i>tar plötsligt dolken, och Fenena</i>	
<i>pugnale, e Fenena corre nelle braccia del</i>		<i>rusar till sin faders famn.</i>	
<i>padre</i>	I:165		
	I:166	Du olyckliga,	
Misera,		men kärleken skall rädda dig!	
l'amor(e) ti salverà!		NABUCCO <i>med stor glädje</i>	
NABUCCO <i>con gioia feroce</i>	I:167	Nu hålls min ilska ej längre tillbaka,	
Mio furor(e), non più costretto,		se till att det blir massaker på de besegrade.	
fa' dei vinti atroce scempio;		<i>till sina babylonska soldater</i>	
<i>ai Babilonesi</i>		Plundra, bränn templet!	
saccheggiate, ardet il tempio,		Medlidande blir straffbart!	
fia delitto la pietà!		Förgäves skall mödrarnas barmar	
Delle madri invano il petto	I:172	försöka skydda de barn som här finns.	
scudo ai pargoli sarà.		ABIGAILLE	
ABIGAILLE			

Questo popol(o) maledetto
sarà tolto dalla terra,
ma l'amor(e) che mi fa guerra
forse allor s'estinguerà?
Se del c(u)or nol può l'affetto,
pago l'odio almen(o) sarà!

ANNA, FENENA ed ISMAELE
Sciagurato, ardente affetto
sul suo/mio ciglio un velo stese!
Ah l'amor che sì lo/mi accese
lui/me d'obbrobrio coprirà!
Deh non venga maledetto
l'infelice, per pietà!

ZACCARIA ED EBREI
Dalle genti sei rejetto,
di fratelli traditore!
il tuo nome dèsti orrore,
fia l'obbrobrio d'ogni età!
"Oh fuggite il maledetto",
terra e cielo griderà!

FINE DELLA PARTE PRIMA

I:173 Detta förbannade folk
skall svepas undan från jorden.
Den kärlek som jag har gett mig i krig för
kanske blir utplånad. Kärleken i mitt
hjärta får inget gensvar. Då får
hatet ge tillfredsställelse.

I:178 ANNA, FENENA, ISMAELE
I:179 Du olycklige, en glödande känsla
drar en slöja över ögonen!
Den kärlek som blossade upp
skyls nu av skam.

För guds skull förbanna
inte den redan osälle!

I:184 ZACCARIA och JUDAR:
I:185 Av ditt folk blir du avvisad,
du, som bedrog dina bröder!
Bland alla åldrar blir ditt namn
bemängt med skam!

I:190 Nu flyr vi den förbannade,
jord och himmel skriker högt.

SLUT PÅ FÖRSTA DELEN

PARTE SECONDA - L'empio

SCENA I

Appartamenti nella Reggia Abigaille

5. Scena ed Aria Abigaille

ABIGAILLE *esce con impeto, avendo una carta fra le mani*

Ben io t'invenni, o fatal(e) scritto!... in seno
mal ti celava il rege, onde a me fosse
di scorno!... Prole Abigail(le) di schiavi!
Ebben!... sia tale! Di Nabucco figlia,
qual l'Assiro mi crede, // che sono io qui?...
peggior(e) che schiava! Il trono
affida il rege alla minor Fenena,
mentr'ei fra l'armi a sterminar(e) Giudea
l'animo intende!... Me gli amori altrui
invia dal campo a qui mirar!... Oh iniqui
tutti, e più folli ancor(a)!... d'Abigaille
mal conoscete il c(u)ore...

Su tutti il mio furore
piombar(e) vedrete!... Ah sì! cada Fenena...
il finto padre!... il regno!...

Su me stessa rovina, o fatal sdegno!
Anch'io dischiuso un giorno
ebbi alla gioia il c(u)ore;
tutto parlarmi intorno
ud^{ia} di santo amore;
piangeva all'altrui pianto,
soffri(v)a degli altri al duol(e);
ah! chi del perduto incanto
mi torna un giorno sol(amente)?

SCENA II

Il Gran Sacerdote di Belo, Magi, Grandi del Regno, e detta

ABIGAILLE

Chi s'avanza?

GRAN SACERDOTE *agitato*

Orrenda scena

s'è mostrata agl'occhi miei!

ABIGAILLE

Oh! che narri?...

GRAN SACERDOTE

Empia è Fenena,

manda liberi gli Ebrei;

... questa turba maledetta

chi frenare omai potrà?

Il potere a te s'aspetta...

ABIGAILLE *vivamente*

II

Del II – Nidingen

Salar i Abigailles kungliga slott

ABIGAILLE *kommer hastigt in med ett dokument i sin hand*

II:001 Jag har hittat dig, du fatala skrift! Kungen har dolt dig illa i sin klädnad, och där bekräftas min skam!... Abigaille är avkomma till slavar. Nåväl! Må så vara! Men assyrierna tror mig vara dotter till Nabucco. Vem är jag här?

Sämre än en slavinna! Av kungen överlåtes tronen till den yngre Fenena, medan han i sinnet endast har att med vapen utrota folket Juda! ... Borta från slagfältet måste jag här bevaka andras kärlek! Allt är tokigt och dåraktigt! ... Du vet alltför lite om Abigailles hjärta. ...

II:010 Alla skall få veta av min vrede, det skall man få se! Men jo! Låt allt falla: Fenena, min påstådda far, hela riket! ...Det blir väl min ruin, du ödesdigra dokument! En gång försökte jag också öppna mitt hjärta just för glädje.

II:020 Allt jag hörde omkring mig lät som helig kärlek.

Jag grät samman med andras tårar.

Jag led samman med andras lidande.

Vem ger mig den fröjden åter blott för en enda dag?

Nu inkommer Baals överstepräst, trollkarlar, kungens stormän, och de föregående

ABIGAILLE:

II:025 Vem är det som kommer?

ÖVERSTEPRÄSTEN *ivrigt*

II:025

En fruktansvärd scen har visats

II:026

för mina ögon

ABIGAILLE

II:027

Jasså, vad kan du berätta?

ÖVERSTEPRÄSTEN:

II:027

Dåraktigt är Fenena.

Hon släpper judarna fria.

Vem kan stoppa

denna förbannade dårskap?

Du kunde ha den kraften ...

ABIGAILLE

Come?
 GRAN SACERDOTE
 Il tutto è pronto già.
 GRAN SACERDOTE, MAGI E
 GRANDE DEL REGNO
 Noi già sparso abbiamo fama
 come il re cadesse in guerra...
 te regina il popol chiama
 a salvar l'assiria terra.
 Solo un passo...è tua la sorte!
 Abbi cor!...
 ABIGAILLE *al Gran Sacerdote*
 Son teco! va'!...
 Oh fedel, di te men forte
 questa donna non sarà!...
 Salgo già del trono aurato
 lo sgabello insanguinato;
 ben saprà la mia vendetta
 da quel seggio fulminar.
 Che lo scettro a me s'aspetta
 tutti i popoli vedranno,
 ah! regie figlie qui verranno
 l'umil schiava a supplicar.
 GRAN SACERDOTE, MAGI E
 GRANDE DEL REGNO
 E di Belo la vendetta
 con la tua saprà tuonar.
 ABIGAILLE
 Salgo già *ecc.*
 GRAN SACERDOTE, MAGI E
 GRANDE DEL REGNO
 E di Belo *ecc.*

SCENA III

Sala nella Reggia che risponde nel fondo ad altre sale. A destra una porta che conduce ad una galleria, a sinistra altra porta che comunica cogli appartamenti della Reggente. È sera. La sala è illuminata da una lampada.

6. Recitativo e Preghiera

ZACCARIA *esce con un Levita che porta la tavola della Legge*
 Vieni, o Levita! ... Il santo
 codice reca! Di novel portento
 me vuol ministro Iddio!...Me servo manda,
 per gloria d'Israele,
 le tenebre a squarciar(e) d'un'infedele.
 Tu sul labbro de' veggenti
 fulminasti, o sommo Iddio!
 All'Assiria in forti accenti

II:028 Vad menar du?
 ÖVERSTPRÄSTEN:
 II:028 Allt är redan förberett.
 ÖVERSTPRÄSTEN, TROLLKARLAR
 och STORMÄN
 II:029 Vi har redan spridit ryktet
 att kungen har fallit i strid ...
 folket utropar dig till drottning
 för att rädda assyriskt land.
 Ett steg ... och makten är din!
 II:034 Är du beredd?
 ABIGAILLE *till översteprästen*
 II:034 Jag är med dig!
 Om du är trogen skall denna kvinna
 inte vara mindre stark än du! ...
 Jag bestiger alltså den gyllene
 och blodbestänkta tronen.
 Därifrån skall min hämnd
 komma att blixtra.
 Folket skall få se att denna
 spira med rätta tillhör mig.
 Prinsessor skall komma hit att begära
 ynnest av en lågättad slavinna.
 ÖVERSTPRÄSTEN, TROLLKARLAR
 och STORMÄN
 II:045 Och dundra skall Baals hämnd
 samman med din.
 II:047
 II:048

Sal i palatset. Till höger en dörr som leder till ett galleri, till vänster en annan dörr som ger kommunikation med regentens salar. Det är kväll. Salen är upplyst med ljus.

ZACCARIA *kommer in med en levit som bär en lagtavla.*
 II:049 Kom hit, min levit! ... Räck mig
 den heliga lagen! Vår Gud vill ha ett nytt
 mirakel från sin tjänare! ... Han uppdrager åt
 mig som tjänare att för den otrogne skingra
 mörkret kring Israels ära.
 Mäktigt har du talat genom profeternas
 läppar, du vår högste Gud!
 Nu skall du i kraftfulla ordalag tala

parla or(a) tu col labbro mio!
 E di canti a te sacrati
 ogni tempio suonerà;
 sovra gl'idoli spezzati
 la tua Legge sorgerà.
*Entra col Levita negli appartamenti di
 Fenena*

SCENA IV

*Leviti, che vengono cautamente dalla porta
 a destra, indi Ismaele che si presenta dal
 fondo*

7. Coro di Leviti

LEVITI
 Che si vuol(e)? chi mai ci chiama
 or(a) di notte in dubbio loco?
 ISMAELE
 Il Pontefice vi brama...
 LEVITI
 Ismael!!!
 ISMAELE
 Fratelli!
 LEVITI
 Orror!
 Fuggi!... va'!
 ISMAELE
 Pietade invoco!
 LEVITI
 Maledetto dal Signor(e)!
 Il maledetto non ha fratelli...
 non v'ha mortale che a lui favelli!
 Ovunque sorge duro lamento
 all'empie orecchie lo porta il vento!
 Sulla sua fronte come baleno
 fulge il divino marchio fatal!
 Invano al labbro presta il veleno,
 invano al c(u)ore vibra il pugnale!
 ISMAELE *con disperazione*
 Per amor del Dio vivente
 dall'anàtema cessate!
 Il terror(e) mi fa demente!
 Oh! la morte per pietà!
 LEVITI
 Il maledetto ecc.
 ISMAELE
 Cessate! Ah!
 Ah! la morte ecc.

SCENA V *Fenena, Anna, Zaccaria ed il
 Levita che porta la tavola della Legge*
 ANNA

till assyrierna genom mina läppar!
 Och sånger skall klinga som
 helgar varje tempel åt dig.
 Över krossade avgudabilder
 skall din Lag råda.
*Tillsammans med leviten går han in i Fenenas
 avdelning.*

*Leviter som kommer försiktigt från den högra
 dörren, sedan Ismaele som visar sig i fonden.*

LEVITER
 II:062 Vad är det? Vem är det som kallar oss
 nu på natten till denna osäkra plats?
 ISMAELE
 II:063 Översteprästen kallar på oss ...
 LEVITER
 II:064 Ismaele!
 ISMAELE
 II:064 Mina bröder!
 LEVITER
 II:064 Förskräckligt!
 II:065 Du borde fly! ... Ge dig av!
 ISMAELE
 II:065 Jag manar till misskund!
 LEVITER
 II:066 Gud har förbannat dig!
 Den förbannade har inga bröder ...
 Ingen dödlig vill tala med honom!
 Överallt hörs klagorop som vinden
 bär till dåraktiga öron!
 Du är brännmärkt i pannan
 det lyser lång väg!
 Men på dig biter väl inte gift
 och ditt hjärta står emot dolk!
 ISMAELE *desperat*
 II:075 Av kärlek till den levande Gud
 hör upp med förbannelser!
 Terrorn gör mig galen!
 Döda mig av medkänsla!
 II:079
 II:080:

*Fenena, Anna, Zaccaria och leviterna som
 bär på lagtavlan.*
 ANNA:

Oh fratelli, perdonate! Un'ebrea salvata egli ha. LEVITI Oh! che narri? ZACCARIA Inni levate all'Eterno!...È verità!	II:081	O mina bröder, förlåt honom! han har ju räddat en judisk kvinna. LEVITER: O vad är det du säger? ZACCARIA:
8. Finale Seconda Parte FENENA Ma qual sorge tumulto! ISMAELE, ZACCARIA e LEVITI Oh! ciel! che fia!	II:083	Stäm upp hymner till den Evige! ... Detta är sant! FENENA: II:085 Vad är det här för tumult! ISMAELE, ZACCARIA, LEVITER II:085 Himmel! Vad är detta!
SCENA VI <i>Il vecchio Abdallo, e detti</i> ABDALLO <i>tutto affannoso</i> Donna regal(e)!... Deh fuggi!... infausto grido annunzia del mio re la morte! FENENA Oh padre!	II:086	<i>Den gamle Abdallo och de föregående</i> ABDALLO <i>hämtar andan</i> Prinsessa! ... Man måste fly! ... Elaka rop förkunnar min konungs död! FENENA O min fader!
ABDALLO Fuggi!... Il popolo or(a) chiama Abigaille, e costoro condanna. FENENA Oh che più tardo?...Io qui star non mi deggio!... In mezzo agli empi ribelli correrò... ISMAELE, ABDALLO, ZACCARIA e LEVITI Ferma! Oh sventura!	II:087 II:089 II:090 II:092	ABDALLO Fly! ... Folket utropar Abigaille och fördömer dessa. FENENA O är det för sent? Jag behöver inte stanna här! ... Jag springer rakt till rebellerna ... ISMAELE, ABDALLO, ZACCARIA, LEVITER Stanna här! Vilken olycka!
SCENA VII <i>Il Gran Sacerdote di Belo,</i> <i>Abigaille, Grandi, Magi, Popolo, Donne</i> <i>babilonesi</i> GRAN SACERDOTE Gloria ad Abigaille! Morte agli Ebrei! ABIGAILLE <i>a Fenena</i> Quella corona or(a) rendi!	II:093	<i>Baaltemplets överstepräst, Abigaille,</i> <i>Stormän, Trollkarlar, folk, kvinnor och</i> <i>babylonier.</i> BAALS ÖVERSTEPRÄST: Leve Abigaille! Död åt judarna! ABIGAILLE <i>till Fenena</i> Ge upp din krona!
FENENA Pria morirò...	II:094	FENENA Först skall jag dö ...
SCENA VIII <i>Nabucco, il quale si è aperta</i> <i>la via in mezzo allo scompiglio, si getta fra</i> <i>Abigaille e Fenena; prende la corona, e</i> <i>postasela in fronte grida ad Abigaille:</i> NABUCCO <i>Terrore generale</i> Dal capo mio la prendi!	II:095	<i>Nabucco banar sig väg i tumultet, kastar sig</i> <i>emellan Abigaille och Fenena. Han tar</i> <i>kronan, sätter den på sitt huvud och ropar till</i> <i>Abigaille:</i> NABUCCO <i>allmän förvirring</i> Du försöker ta den från mitt huvud!
TUTTI S'appressan(o) gl'istanti d'un'ira fatale;	II:096	ALLA: Här nalkas något helt katastrofalt.

sui muti sembianti
già piomba il terror!
le folgori intorno
già schiudono l'ale!...
apprestano un giorno
di lutto e squallor(e)!

NABUCCO
S'oda or me!... Babilonesi,
getto a terra il vostro Dio!
Traditori egli v'ha resi,
volle tôrvi al poter(e) mio;
cadde il vostro, o stolti Ebrei,
combattendo contro me.
Ascoltate i detti miei...
V'è un sol Nume... il vostro re!

FENENA *atterrita*
Cielo!

GRAN SACERDOTE
Che intesi!...

ZACCARIA e LEVITI
Ahi stolto!...

GUERRIERI
Nabucco viva!

NABUCCO
Il volto
a terra o(r)mai chinate!
me Nume, me adorate!

ZACCARIA
Insano! a terra, a terra
cada il tuo pazzo orgoglio...
Iddio pel crin t'afferra,
già ti rapisce il soglio...

NABUCCO
E tanto ardisci?
ai Guerrieri
O fidi,
a piè del simulacro
quel vecchio omai si guidi,
ei pèra col suo popolo...

FENENA
Ebrea con lor(o) morrò.
NABUCCO *furibondo*
Tu menti!... O iniqua, pròstrati
al simulacro mio!

FENENA
Io sono ebrea!
NABUCCO *prendendola pel braccio*
Giù! pròstrati!...
non son più re, son Dio!!
*Il fulmine scoppia vicino al re; Nabucco
pare sospinto da una forza soprannaturale;
stravolge gli occhi, e la follia appare in tutti*

Deras tysta ansikten
visar förskräckelse!
Blixtarna runt oss öppnar
redan sina vingar!
Här följer en dag
med sorg och elände

NABUCCO
II:104 Lyssna på mig! ... Ni babylonier,
jag har kastat er Gud till marken!
Han har gjort er till förrädare
för att kringgå min makt.
Men er Gud har fallit,
ni ovärdiga judar.
Hör mina ord ... Det finns bara
en Gud, nämligen er konung!

FENENA *förödmjukad*
Himmel!

BAALS ÖVERSTEPREÄST:
Vad är det jag hör?

ZACCARIA, LEVITER
II:112 Dåraktigt!

KRIGARE:
Länge leve Nabucco!

NABUCCO
II:113 Vänd
ansiktet mot marken!
Tillbe mig som Gud!

ZACCARIA
II:116 Din dåre! Lägg av din
vansinniga förmätenhet ...
Gud kommer att ta dig i håret
och avsätta dig från tronen. ...

NABUCCO:
Och detta vågar du?
till krigarna

II:120 Mina trogna,
för denna gamling till foten av hans
gudabild. Där skall han förgås
jänte sitt folk ...

FENENA:
II:124 Han är jude och jag skall dö med honom!
NABUCCO *rasande*
Du ljuger! ... Men med din
ondska skall du knäfalla inför mig!

FENENA:
Jag har blivit jude!

NABUCCO: *griper henne i armen*
II:127 Ned med dig!
knäböj inför mig, ty jag är din Gud!
Åskdunder och en blixt slår ner ovanför
Nabucco. Nabucco verkar bli avkrönad av en
övernaturlig kraft och han blir vansinnig i

i suoi lineamenti. A tanto scompiglio succede un profondo silenzio

TUTTI *eccetto Nabucco*

Oh come il cielo vindice
l'audace fulminò! Nabucco

NABUCCO

Chi mi toglie il regio scettro?...
Qual m'incalza orrendo spettro?...
Chi pel crine, ohimè, m'afferra?...
chi mi stringe?... chi m'atterra?
Oh! mia figlia!... e tu pur anco(ra)
non soccorri al debil(e) fianco?...
Ah fantasmi ho sol presenti...
hanno acciar(i) di fiamme ardenti!
E di sangue il ciel vermiglio
sul mio capo si versò!
Ah! perché, perché sul ciglio
una lagrima spuntò?
Chi mi regge?... io manco!...

ZACCARIA

Il cielo

ha punito il vantator!

ABIGAILLE *raccogliendo la corona
caduta dal capo di Nabucco*

Ma del popolo di Belo
non fia spento lo splendor!

FINE DELLA PARTE SECONDA

alla leder. Efter stor förvirring inträder djup tystnad.

ALLA:

II:129 Se hur himlen hämnas på
den förmätne Nabucco!

NABUCCO

II:131 Vem har fråntagit mig den kungliga spiran? ...
Vad är det för spöke som förföljer mig?...
Vem försöker dra mig i håret! ...Vem griper
tag i mig? ... Vem slår mig till marken?
O min dotter! ... Inte ens i min
hjälploshet bistår du mig?
O fantomer överallt ...
och de har brinnande svärd!
och den blodröda himlen
töms över mitt huvud!
Varför fylls mina ögon
med tårar?
Hjälp mig! ... Jag svimmar! ...

ZACCARIA

Himlen

II:145 har straffat honom för hans hybris!

ABIGAILLE *tar upp kronan som hade
fallit från Nabuccos huvud*

II:147 Men folket under Baal
skall ej mista sin glans!

SLUT PÅ ANDRA DELEN

PARTE TERZA - La profezia

SCENA I

Orti pensili. Abigaille è sul trono. I Magi, i Grandi sono assisi ai di lei piedi; vicino all'ara ove sorge la statua d'oro di Belo sta coi seguaci il Gran Sacerdote. Donne babilonesi, Popolo e Soldati

9. Introduzione

DONNE BABILONESI, POPOLO e SOLDATI

È l'Assiria una regina,
pari a Bel potente in terra;
porta ovunque la ruina
se stranier(o) la chiama in guerra:
or(a) di pace fra i contenti,
degno premio del valor,
scorrerà suoi dì ridenti
nella gioia e nell'amor(e).

10. Scena e Duetto

GRAN SACERDOTE
Eccelsa donna, che d'Assiria il fato
reggi, le preci ascolta
de' fidi tuoi! Di Giuda gli empi figli
perano tutti, e pria colei che suora
a te nomar(e) non oso...

Essa Belo tradi...

Presenta la sentenza ad Abigaille

ABIGAILLE *con finzione*

Che mi chiedete!...

SCENA II

Nabucco con ispida barba e lacere vesti presentasi sulla scena. Le Guardie, alla cui testa è il vecchio Abdallo, cedono rispettosamente il passo.

Abigaille, Nabucco, Abdallo

ABIGAILLE

Ma chi s'avanza?... Qual audace infrange
l'alto divieto mio?... Nelle sue stanze
si tragga il veglio!...

NABUCCO *sempre fuori di sé*

Chi parlare ardisce

ov'è Nabucco?

ABDALLO *con divozione*

Deh! Signore, mi segui!

NABUCCO

III DEL III - Profetian

De hängande trädgårdarna i Babylon. Abigaille sitter på tronen. Trollkarlar och stormän vid hennes fötter. Vid den gyllene Baalstatyn står Baals överstpräst med följeslagare. Babilonska kvinnor. Folk och soldater

BABYLONSKA KVINNOR, FOLK och SOLDATER

III:001 Assyrien är en drottning,
lika mäktig på jorden som Baal.
Överallt medför det nederlag
när en främling förklarar krig.
Nu råder en förnöjd fred, det
är en värdig belöning.
Landet tillbringar sin tid
i glädje och kärlek.

BAALS ÖVERSTEPRÄST:

III:009 Höga dam, som regerar över
Assyrien och bönhör
dina trogna! Judafolkets vedervärdiga
avkomlingar försvinner, och framför allt den
som jag inte dristar mig kalla din syster. ...
Hon hade ju förrått vår Baal.

Han presenterar en dom för underskrift

ABIGAILLE *låtsas vara förvånad*

III:014 Vad begärs av mig?

Nabucco uppenbarar sig fattigt klädd och med ovårdat skägg. Vakten som leds av Abdallo ger respektfullt plats åt honom.

Abigaille, Nabucco, Abdallo

ABIGAILLE:

III:015 Men vem kommer här? Vem vågar
bryta mot mina instruktioner?... För den
gamlingen till sina rum!

NABUCCO: *i sin egen värld*

III:016 Vem vågar tala
där Nabucco befinner sig?

ABDALLO: *med respekt*

III:017 mig här, min herre!

NABUCCO:

Ove condur(re) mi vuoi? Lasciami!...
 Questa
 è del consiglio l'aula... Sta'!... Non vedi?
 M'attendon essi... Il fianco
 perché mi reggi? Debole sono, è vero,
 ma guai se alcuno il sa!... Vo' che mi creda
 sempre forte ciascun... Lascia...Ben io
 troverò mio seggio...
S'avvicina al trono e fa per salirvi
 Chi è costei?
 Oh qual baldanza!
 ABIGAILLE *scendendo dal trono*
 Uscite, o fidi miei!
Si ritirano tutti, meno Nabucco ed Abigaille

SCENA III Nabucco ed Abigaille

NABUCCO
 Donna, chi sei?...
 ABIGAILLE
 Custode
 del seggio tuo qui venni!...
 NABUCCO
 Tu?...del mio seggio? Oh frode!
 Da me ne avesti cenni?...
 ABIGAILLE
 Egro giacevi... Il popolo
 grida all'Ebreo rubello;
 porre il regal(o) suggello
 al voto suo dêi /devi/ tu!
Gli mostra la sentenza
 Morte qui sta pei /per i/ tristi...
 NABUCCO
 Che parli tu?...
 ABIGAILLE
 Soscrivi?
 NABUCCO
 (Un rio pensier!...)
 ABIGAILLE
 Resisti?...
 Sorgete, Ebrei giulivi!
 levate inni di gloria
 al vostro Iddio!...
 NABUCCO
 Che sento?
 ABIGAILLE
 Preso da vil(e) sgomento,
 Nabucco non è più!
 NABUCCO
 Menzogna! A morte, a morte
 tutto Israel sia tratto!
 Porgi!
Pone il suggello e rende la carta ad

III:018 Vart vill du föra mig? Låt bli mig! Detta är
 rummet för rådslag ... Stanna! ... Ser du inte?
 Här väntar man mig ... Varför håller
 du upp mig? Visst är jag svag,
 men det får ingen veta! ... Jag vill
 att alla menar att jag är stark... Låt bli mig...
 III:024 Jag skall finna min plats...
Han nalkas tronen och skall till att stiga upp
 III:024 Vad är det för en
 kvinna? Vilken fräck dristighet!
 ABIGAILLE: *går ner från tronen*
 III:025 Mina trogna bör gå!
alla drar sig tillbaka,
utom Nabucco och Abigaille
 NABUCCO:
 Vad är du för en kvinna?
 ABIGAILLE:
 Jag kom hit
 III:027 för att vakta din tron!
 NABUCCO:
 Du?... Vakta min plats? Vilket bedrägeri!
 Skulle du ha fått någon instruktion av mig?
 ABIGAILLE:
 III:030 Du låg sjuk ... Folket
 skrek om judiskt uppror.
 Du måste sätta ditt kungliga
 sigill på deras votum!
Hon visar ett nedskivet votum
 Betyder döden för dessa vedervärdiga (judar)
 NABUCCO:
 III:035 Vad är det du säger? ...
 ABIGAILLE:
 III:035 Signerar du?
 NABUCCO:
 III:036 (Jag gillar inte detta!)
 ABIGAILLE:
 III:036 Vägrar du?
 Judar ni kan jubla!
 Sjunga era segerhymner
 till er Gud!
 NABUCCO:
 III:039 Vad är det jag hör!
 ABIGAILLE:
 III:040 Fylld av feg fruktan är Nabucco
 inte längre sig själv!
 NABUCCO:
 II:042 Det är lögn! Giv död åt hela
 Israel!
 Ge hit! (Jag signerar!)
Han sätter dit sigillet och överräcker

<i>Abigaille</i>		<i>dokumentet till Abigaille.</i>
ABIGAILLE <i>con gioia</i>		ABIGAILLE:
Oh mia lieta sorte!	III:044	Vilken tur jag har!
L'ultimo grado è fatto!		Sista steget är taget!
NABUCCO		NABUCCO:
Oh!... ma Fenena!		Men hur är det med Fenena?
ABIGAILLE		ABIGAILLE:
Perfida!	III:045	Hon är en förräderska!
si diede al falso Dio.		hon givit sig åt en falsk gud.
<i>per partire</i>		<i>börjar gå sin väg</i>
Oh pèra!		Hon skall dö
<i>Dà la carta a due Guardie che tosto</i>		<i>Hon ger dokumentet åt två vakter som genast</i>
<i>partono</i>		<i>ger sig av med det.</i>
NABUCCO <i>fermandola</i>	III:046	NABUCCO: <i>försöker hindra henne</i>
È sangue mio!		Hon är av mitt blod!
ABIGAILLE	047	ABIGAILLE:
Niun può salvarla!		Ingen kan rädda henne!
NABUCCO <i>coprendosi il viso</i>	047	NABUCCO: <i>döljer sitt ansikte</i>
Orror!		Ve och fasa!
ABIGAILLE	048	ABIGAILLE:
Un'altra figlia...		Finns det inte en dotter till ...
NABUCCO	048	NABUCCO:
Pròstrati,		Du skall
o schiava, al tuo signor!		knäfalla inför din herre!
ABIGAILLE	050	ABIGAILLE:
Stolto!... qui volli attenderti!...		Dumbom! ... Skulle jag vänta
Io schiava? Io schiava?		på dig! Skulle jag vara slavinna?
NABUCCO <i>cerca nel seno il foglio che</i>	051	NABUCCO: <i>söker i sina kläder efter det</i>
<i>attesta la nascita servile d'Abigaille</i>		<i>blad som dokumenterar att Abigaille är född</i>
		<i>som slavinna.</i>
Apprendi il ver.		Här skall du få veta sanningen.
ABIGAILLE <i>traendo dal seno il foglio e</i>	052	ABIGAILLE: <i>Tar fram det dokumentet ur</i>
<i>facendolo a pezzi</i>		<i>sin barm och sliter sönder det.</i>
Tale ti rendo, o misero,		På detta sätt får du tillbaka det bladet.
il foglio menzogner(o)!		Det är en olycklig lögn!
NABUCCO	054	NABUCCO:
(Oh di qual onta aggravasi		(Detta är en skam
questo mio crin canuto!		för mina gråa hår!
Invan(o) la destra gelida		Min iskalla högerhand söker
corre all'acciar(e) temuto!		förgäves mitt en gång fruktade svärd!
Ahi miserando veglio!		Ack olycklige åldring!
l'ombra tu sei del re)		du är blott skuggan av en kung.)
ABIGAILLE	060	ABIGAILLE:
(Oh dell'ambita gloria		(Den eftersträvade äran dag,
giorno tu sei venuto!)		du har äntligen kommit!)
NABUCCO		NABUCCO:
(Ahi misero!)		(Allt är olycka!)
ABIGAILLE	III:062	ABIGAILLE:
(Assai più vale il soglio		(Tronen är mycket mera värd
che un genitor perduto!		än en förlorad fader!
alfine cadranno i popoli		Till slut skall folken
di vile schiava al piè)	065	falla till slavinnans fötter.)

NABUCCO			
(Ahi miserando ecc.)			
ABIGAILLE			
(... cadranno al piè ecc.)			
<i>Odesi dentro un suono di trombe</i>			<i>Bakifrån hörs klang från trumpeter.</i>
NABUCCO			NABUCCO
Oh qual suono!	066		Vad är det för klang?
ABIGAILLE			ABIGAILLE:
Di morte è suono	066		Signalen för död
per gli Ebrei che tu dannasti!	067		åt de judar som du har dömt!
NABUCCO			NABUCCO:
Guardie, olà!... tradito io sono!	068		Vakter hitåt! ... Jag är bedragen!
Guardie!	069		Vakter!
<i>Si presentano alcune Guardie</i>			<i>Några vakter kommer.</i>
ABIGAILLE			ABIGAILLE:
O stolto!...e ancor contrasti?	069		Är du dum nog att motsätta dig?
Queste guardie io le serbava			Dessa vakter har jag ju valt ut
per te solo, o prigionier!			för att de skall gripa dig!
NABUCCO			NABUCCO
Prigionier(o)?...	072		Är jag tillfångatagen?
ABIGAILLE			ABIGAILLE:.
Sì!... d'una schiava	072		Ja! ... av en slavinna
che disprezza il tuo poter(e)!			som eftersträvar din makt!
NABUCCO			NABUCCO:
Deh perdona, deh perdona	074		Pardon, pardon
ad un padre che delira!			för en fader utan förstånd!
Deh la figlia mi ridona,			Ge mig min dotter åter
non orbarne il genitor!			hon skall inte mista sin förälder!
Te regina, te signora			Man kallar dig drottning
chiami pur la gente assira;			för Assyriens folk.
questo veglio non implora			Denne gubbe begär endast
che la vita del suo c(u)or.			sin dotters, /Fenas/, liv.
ABIGAILLE			ABIGAILLE:
Esci! invan mi chiedi pace,	081		Bort med dig! Förgäves ber du mig om fred!
me non m(u)ove il tardo pianto;			Jag berörs inte av dina senkomna tårar.
tal non eri, o veglio audace,			Gubbe, sådan var du inte förr
nel serbarmi al disonor.			när du höll mig i vanheder.
/Invano! Esci! Invano!/ Oh vedran(no) se a questa schiava	III:085		/Förgäves! Bort med dig! Förgäves!/ De skall få se om kungamanteln
mal s'addice il regio manto!			sitter illa på denna slavinna!
Oh vedran(no) s'io deturpava			De skall få se om Assyrien
dell'Assiria lo splendor(e)!			genom mig alls mister sin lyskraft!

SCENA IV *Le sponde dell'Eufrate*
Ebrei incatenati e costretti al lavoro

Vid floden Eufrats stränder. Judarna är
kedjade och tvingade till arbete.

11. Coro e Profezia

EBREI			JUDAR:
Va', pensiero, sull'ale dorate;	III:089		Flyg, du tanke, på gyllene vingar
va', ti posa sui clivi, sui colli,			flyg till de sluttningar och kullar,
ove olezzano t(i)epide e molli			där mjuk och mild luft doftar
l'aure dolci del suolo natal(e)!			från fädernas jord.

Del Giordano le rive saluta,
 di Sionne le torri atterrate...
 Oh mia patria sì bella e perduta!
 Oh membranza sì cara e fatal(e)!

Arpa d'or dei fatidici vati,
 perché muta dal salice pendi?
 Le memorie nel petto raccendi,
 ci favella del tempo che fu!

O simile di Sòlima ai fati
 traggi un suono di crudo lamento,
 o t'ispiri il Signore un concerto
 che ne infonda al patire virtù!

SCENA V Zaccaria e detti

ZACCARIA

Oh chi piange? di femmine imbelli
 chi solleva lamenti all'Eterno?
 Oh sorgete, angosciati fratelli,
 sul mio labbro favella il Signor(e)!

Del futuro nel bujo discerno...
 ecco rotta l'indegna catena!...
 Piomba già sulla perfida arena
 del leone di Giuda il furor(e)!

EBREI

Oh futuro!

ZACCARIA

A posare sui crani, sull'ossa
 qui verranno le jene, i serpenti,
 fra la polve dall'aure commossa
 un silenzio fatal(e) regnerà!

Solo il gufo suoi tristi lamenti
 spiegherà quando viene la sera...
 niuna pietra ove sorse l'altiera
 Babilonia allo strani(er)o dirà!

EBREI

Oh qual foco nel veglio balena!
 Sul suo labbro favella il Signor(e)!

Sì, fia rotta l'indegna catena,
 già si scuote di Giuda il valor(e)!

FINE DELLA PARTE TERZA

Hälsa till floden Jordans stränder.
 Flyg nära berget Zions torn ...
 Mitt fosterland, så vackert och förlorat!
 Ett minne, kärt och ödesdigert!

Den profetiska guldharpan, varför hänger den
 tyst i en videbuske?

Minnena återuppväckas i bröstet och
 berättar för oss om det förgångna!
 Salomons tempel erinrar om sina öden
 med en grym klagosång.

Herren Gud inspirerar med en klang,
 och så kan vi uthärda med dygd. .

Zaccaria och de föregående

ZACCARIA

Vilken gråt? skrämde kvinnor som
 höjer klagosånger till den Evige?
 Res er, ni förtryckta bröder,
 genom mina läppar talar Herren Gud!

I framtidens mörker kan jag se
 att de förödmjukande kedjorna brister! ...
 På den onda sanden faller
 vreden från Judas lejon!

JUDAR:

Vi har en framtid!

ZACCARIA:

Hyenor och ormar kommer att bosätta sig
 på våra skallar och benrester.
 Förutom vindens sus
 blir här ödets tystnad!

Vid kvällen kommer endast
 en sorgsen klagan från ugglan...
 Ingen sten kommer att berätta för främlingen
 var det stolta Babylon har stått!

JUDAR:

En eld flammar från denne gamling!
 Från hans läppar talar Herren Gud!

Må skammens kedjor brytas
 och nu stiger modet hos Judas folk!

SLUT PÅ TREDJE DELEN

PARTE QUARTA – L'idolo infranto

SCENA I *Appartamento nella Reggia, come nella Parte seconda. Nabucco è seduto sopra un sedile, e trovasi immerso in profondo sopore*

12. Scena ed Aria Nabucco

NABUCCO *svegliandosi tutto ansante*
Son pur queste mie membra!...

Ah! fra le selve
non scorrea anelando
quasi fiera inseguita?
Ah sogno ei fu...terribil(e) sogno!
Applausi al di fuori
Or ecco, il grido di guerra!...

Oh, la mia spada!
Il mio destrier(o), che alle battaglie anela
quasi fanciulla a danze!
Oh prodi miei!... Sionne,
la superba cittade, ecco, torreggia...
sia nostra, cada in cenere!

VOCI *di dentro*

Fenena!

NABUCCO
Oh sulle labbra de' miei fidi il nome
della figlia risuona! Ecco! Ella scorre
tra le file guerriere!

S'affaccia alla finestra

Ohimè!... traveggo?
Perché le mani di catene ha cinte?...
Piange!...

VOCI *di dentro*

Fenena a morte!

Tuoni e lampi. Il volto di Nabucco prende un'altra espressione; corre alla porta e, trovatala chiusa, grida:

NABUCCO

Ah, prigioniero io sono!
Ritorna alla loggia, tiene lo sguardo fisso verso la pubblica via, indi si tocca la fronte ed esclama:

Dio degli Ebrei, perdono!

S'inginocchia

Dio di Giuda!...!l'ara, il tempio
a Te sacro, sorgeranno...

Deh mi togli a tanto affanno
e i miei riti struggerò.

Tu m'ascolti!... Già dell'empio
rischiarata è l'egra mente!

IV DEL IV – Den krossade avgudabiliden

Bild 1

*En avdelning i palatset som i andra delen.
Nabucco sitter i en stol, försjunken i djup sömn.*

NABUCCO *vaknar och är andfådd*
IV:001 Är detta verkligen mina lemmar? ...

Har jag inte
flämtande sprungit i skogarna sprungit
som ett förföljt vilddjur?
Nej, det var en dröm ... en riktig mardröm!
applåder utifrån
Nu hörs ett krigsrop!

Ge mig mitt svärd!
Min stridshäst, som törstar efter kamp
som en flicka efter att få dansa!
Mina stolta soldater! ... Zion, den
högfärdiga staden, dess torn och murar ...
allt skall bli vårt och förintas till aska!

RÖSTER: *inifrån*

010

Fenena!

NABUCCO:
Från mina trogna soldaters läppar ljuder
min dotters namn! Se där! hon löper
mellan soldaternas led!

Han går ut mot fönstret

Ve och fasa! ... Ser jag rätt?
Har hon bundit händerna i kedjor? ...
Varför gråter hon?

RÖSTER:: *inifrån*

016

Fenena skall dö!

Dunder och blix. Nabuccos ansikte får ett annat uttryck, han rusar mot dörren, som han finner låst, skriker:

NABUCCO:

IV:017

En fånge det är vad jag är!
Han återvänder till balkongen. Blickarna fixerar han på vägen utanför, sedan tar han sig för pannan och utbrister:

O, judars Gud, förlåt mig!

faller på knä

Judafolkets Gud! ... altaret, templet
åt Dig helgat, skall jag åter resa upp ...

Rädda mig från denna ängslan, så
skall jag överge mina riter.

Hör mig! ... En mentalsjuk
niding är vad jag har varit!

Dio verace, onnipossente,
adorarti ognor saprò.
*Si alza e va ad aprire con violenza la
porta*
Porta fatal(e), oh t'aprirai!...

SCENA II

Abdallo, Guerrieri babilonesi, e detto

ABDALLO
 Signore,
 ove corri?
 NABUCCO
 Mi lascia...
 ABDALLO
 Uscir(e) tu brami
 perché insulti ognun(o) alla tua mente
 offesa?
 GUERRIERI
 Oh noi tutti qui siamo in tua difesa!
 NABUCCO *ad Abdallo*
 Che parli tu?... La mente
 or(a) più non è smarrita... Abdallo, il
 brando,
 il brando tuo...
 ABDALLO *sorpreso e con gioia*
 Per conquistare il soglio
 eccolo, o re!...
 NABUCCO
 Salvar(e) Fenena io voglio.
 ABDALLO e GUERRIERI
 Cadrano(no), cadranno i perfidi
 come locuste al suolo!
 Per te vedrem(o) rifulgere
 sovra l'Assiria il sol!
 NABUCCO
 O prodi miei, seguitemi,
 s'apre alla mente il giorno;
 ardo di fiamma insolita,
 re dell'Assiria io torno!
 di questo brando al fulmine
 cadranno gli empi al suolo;
 tutto vedrem(o) rifulgere
 di mia corona al sol.
 ABDALLO e GUERRIERI
 ...vedrem(o) rifulgere ecc.

SCENA III *Orti pensili, come nella Parte
terza*

*Zaccaria, Anna, Fenena, il Sacerdote di
Belo, Magi, Ebrei, Guardie, Popolo. Il
Sacerdote di Belo è sotto il peristilio del
tempio presso un'ara espiatoria ai lati della*

Du, den Evige Gud, dig skall jag
hädanefter alltid dyrka.

Han reser sig och vill öppna dörren med våld
Ödets port, öppna dig! ...

Abdallo, babilonska krigare och de föregående

ABDALLO:
 Min herre, vart är du på väg
 så hastigt?
 NABUCCO:
 Låt mig vara i fred!
 ABDALLO:
 Önskar du ut
 för att bli hånad som sjuk?
 KRIGARE:
 Vi har kommit hit för ditt försvar!
 NABUCCO: *till Abdallo*
 Vad säger du, Abdallo? ... Mitt förstånd
 är inte längre skadat... Abdallo, svärdet,
 ge mig ditt svärd...
 ABDALLO: *glatt överraskad*
 För att återerövra
 tronen, o konung, här har du ett svärd.
 NABUCCO:
 Jag vill rädda Fenena!
 ABDALLO och KRIGARE:
 Förrädarna skall falla
 som gräshoppor till marken!
 Genom dig skall vi se solen
 åter lysa på Assyrien.
 NABUCCO:
 Mina bolde män, följ mig,
 jag ser den dagen komma.
 Med brinnande eld vill jag
 åter bli kung av Assyrien!
 För detta blixtrande svärd skall
 de vedervärdiga falla till marken.
 Allt skall glänsa igen
 med min krona under solen.
 ABDALLO och KRIGARE:

Bild 2

*Babylons hängande trädgårdar som i tredje
delen. Zaccaria, Anna, Fenena, Baals
överstepräst, trollkarlar, judar, vakter, folk.
Baals överstepräst står vid ett heligt altare. Två
offerförrättare står med yxor. En dyster och*

quale stanno in piedi due sacrificatori armati di asce. **Una musica cupa e lugubre** annuncia l'arrivo di Fenena e degli Ebrei condannati a morte; Fenena s'inoltra circondata dalle Guardie e dai Magi. Giunta nel mezzo della scena, si ferma e si inginocchia davanti a Zaccaria

sorglig musik annornserar ankomsten av Fenena och de dödsdömda judarna. Fenena är omgiven av gardet och trollkarlar. När hon har nått halva scenen knäfaller hon inför Zaccaria.

13. Finale Ultimo

ZACCARIA
 Va! la palma del martirio,
 va', conquista, o giovinetta;
 troppo lungo fu l'esiglio;
 è tua patria il ciel! ... t'affretta!
 FENENA
 Oh dischiuso è il firmamento!
 Al Signor(e) lo spirito anela...
 Ei m'arride, e cento e cento
 gaudi eterni a me disvela!
 O splendor(e) degl'astri, addio!
 Me di luce irradia Iddio!
 Già dal fral, che qui ne impiomba,
 fugge l'alma e vola al ciel!
 VOCI *di dentro*
 Viva Nabucco!
 TUTTI
 Qual grido è questo!
 VOCI *di dentro*
 Viva Nabucco!
 ZACCARIA
 Si compia il rito!

SCENA IV

Nabucco, accorrendo con spada sguainata, seguito da Guerrieri e da Abdallo
 NABUCCO
 Empi, fermate! L'idol funesto,
 guerrier, frangete qual polve al suol!
L'idolo cade infranto da sé
 TUTTI
 Divin prodigio!
 NABUCCO
 Ah torna Israello,
 torna alle gioie del patrio suol!
 Sorga al tuo Nume tempio novello...
 Ei solo è grande, è forte Ei sol!
 L'empio tiranno Ei fe' demente,
 del re pentito diè /diede/ pace al sen...
 d'Abigaille turbò la mente,
 sì che l'iniqua bebbe /bevve/ il veleno!
 Ei solo è grande, è forte Ei sol!...
 Figlia, adoramlo prostrati al suol.
 TUTTI *inginocchiati*

ZACCARIA:
 IV:047 Nu, unga flicka vinner du
 martyrskapets palm.
 Exilen har varit alltför lång
 ty i himlen hör du hemma! ... Skynda på!
 FENENA:
 051 Firmamentet öppnar sig!
 Min ande längtar efter Herran ...
 Han ler mot mig, och hundratals
 eviga glädjeämnena uppenbaras!
 O stjärnors strålar,
 mig överflödar Guds ljus.
 Redan flyger själen, som blir lagd i bly,
 058 från kroppen upp till himlen!
 RÖSTER: *inifrån*
 Länge leve Nabucco!
 ALLA:
 Vad är detta för rop?
 RÖSTER: *inifrån*
 Länge leve Nabucco!
 ZACCARIA:
 060 Domen skall utföras!

Nabucco rusar in med draget svärd, följd av krigare och Abdallo.

NABUCCO:
 061 Nidingar, sluta! Avgudabilden, skall störtas och
 pulvreras av mina krigare! Verkställ!
Avgudabilden faller samman.
 ALLA:
 063 Ett gudomligt underverk!
 NABUCCO:
 063 Israels folk,
 IV:064 återvänd med glädje till era fäders jord!
 Res till er Gud ett nytt tempel...
 Er Gud är stor, er Gud är stark!
 Han allena har besekrat tyrannen, och
 han har slutit fred med en ångerfull kung...
 Han har brutit ner den illasinnade
 Abigaille, som har tagit en giftdryck!
 Er Gud är stor, er Gud är stark!
 IV:072 Med min dotter Fenena skall jag dyrka honom.
 ALLA *faller på knä*

Immenso Jehovah, chi non ti sente? chi non è polvere innanzi a te? Tu spandi un'iride?...	073	Du evige Jahve, vem känner inte Dig? Vem är inte bara stoff inför Dig? Nu glänser regnbågen och alla ler!
Tutto è ridente. Tu vibri il fulmine?...		När du dundrar med åska
L'uom più non è. <i>Si alzano</i>	080	kan vi förgås. <i>Alla reser sig</i>
SCENA ULTIMA		
<i>Entra Abigaille sorretta da due Guerrieri</i>		
NABUCCO		<i>Abigaille kommer in ledd av två krigare.</i>
Oh! chi vegg'io?	081	NABUCCO:
TUTTI		Vem är det jag ser?
La misera	081	ALLA:
a che si tragge or qui?		Den olyckliga kvinnan, varför släpar hon sig hit?
ABIGAILLE <i>a Fenena</i>		ABIGAILLE <i>till Fenena</i>
Su me... morente... esanime...	083	I mitt dödsögonblick
discenda... il tuo perdono!		ge mig din förlåtelse!
Fenena! io fui colpevole...		Fenena! All skuld är min...
Punita... or ben ne sono!	086	och jag har blivit straffad!
<i>ad Ismaele</i>		<i>till Ismaele</i>
Vieni!...costor s'amavano...		kom ni samman att älska varandra...
<i>a Nabucco</i>		<i>till Nabucco</i>
fidan(o) lor(o) speme in te!...		de anförtror sig åt dig!
Or... chi mi toglie al ferreo		Vem befriar mig från den järntunga
pondo del mio delitto!	090	bördan av mina brott?
<i>agli Ebrei</i>		<i>till judarna</i>
Ah! tu dicesti, o popolo:		o folk, du kunde säga:
"Solleva Iddio l'afflitto".		"Gud lyfter upp den bedrövade."
Te chiamo... te Dio... te venero...		Jag åkallar Dig... jag dyrkar Dig...
non maledire a me...	094	Förbanna mig inte...
EBREI		JUDAR:
"Solleva Iddio..."		"Gud lyfter upp den bedrövade."
ABIGAILLE		ABIGAILLE:
... non maledire a me...	095	förbanna mig inte...
<i>Cade e muore</i>		<i>Hon faller ner och dör</i>
TUTTI		ALLA:
Cadde!		Hon har dött!
ZACCARIA <i>a Nabucco</i>		ZACCARIA: <i>till Nabucco</i>
Servendo a Jehovah,	096	Jahves tjänare,
sarai de' regi il re!...	097	du skall bli konungars kung!
FINE DELL'OPERA		SLUT PÅ OPERAN

TRAMA

Parte prima: Gerusalemme

All'interno del Tempio spirituale di Gerusalemme, i Leviti e il popolo lamentano la triste sorte degli Ebrei, sconfitti dal re di Babilonia Nabuccodonosor, che ora è alle porte della città.

Il gran pontefice Zaccaria cerca di confortare ed incoraggiare la sua gente: la figlia di Nabuccodonosor, Fenena è in mano loro, tenuta in ostaggio, ed affidata a Ismaele, nipote del re di Gerusalemme. Ma il giovane Ismaele è sul punto di tradire il suo popolo lasciando libera la prigioniera perché un giorno a Babilonia egli stesso, prigioniero, era stato liberato proprio da Fenena, di lui innamorata.

I due stanno organizzando la fuga, quando giunge nel tempio una schiera di Babilonesi guidata da un'altra figlia del babilonese, Abigaille.

Anche Abigaille è innamorata di Ismaele e minaccia la sorella di riferire al padre che ella ha tentato di fuggire con uno straniero, ma alla fine si dichiara disposta a tacere a patto che Ismaele rinunci a Fenena.

A capo del suo esercito irrompe Nabucco, deciso a saccheggiare la città e Zaccaria, per fermarlo, minaccia di uccidere Fenena, ma Ismaele si oppone, strappa la giovane dalle mani del gran(de) sacerdote e la consegna, salva, nelle mani di Nabucco.

Parte seconda: L'empio

Abigaille, sola negli appartamenti reali, tiene fra le mani una pergamena sottratta a Nabucco, che attesta le sue umili origini di schiava.

La sua rabbia esplode in una furia incontenibile alla notizia che Fenena, nominata Reggente dal padre, ha dato ordine di liberare tutti gli ebrei. Ormai Abigaille è decisa a tutto pur di impossessarsi del trono.

HUVUDINNEHÅLL

Del 1: Jerusalem

- 01 Vi befinner oss i Jerusalems tempel, "Herrens heliga boning". I dess inre klagar leviterna och folket över judarnas sorgliga öde. De har lidit nederlag mot den babyloniske kungen Nebudkanessar (Nabucco), som belägrar stadens portar.
- 02 Översteprästen Zaccaria försöker trösta och uppmuntra sitt folk: dottern till Nabucco - Fenena - är i deras händer och hålls som gisslan. Hon är anförtrodd åt Ismaele, som är sonson till Jerusalems kung.
- 03 Men ynglingen Ismaele är i färd med att svika sitt folk genom att låta frige den tillfångtagna, eftersom han själv en dag i Babylon hade frigetts just av Fenena, som hade förälskat sig i honom.
- 04 De båda håller på att organisera flykt, när en skara babylonier anländer till templet. De anfs av en annan babylonisk dotter, Abigaille
- 05 Också Abigaille är förälskad i Ismaele. Hon hotar systemen att meddela fadern att systemen har gjort ett förök att fly med en främling. Men till slut förklarar hon sig villig att tiga på villkor att Ismaele avstår från Fenena.
- 06 I spetsen för sin här inträder Nabucco. Han beslutar att plundra staden. För att stoppa honom hotar Zaccaria att döda Fenena. Men Ismaele motsätter sig. Han snappar åt sig den unga ur händerna på översteprästen och överlämnar henne helskinnad till Nabucco.

Del 2: Nidingen (bild 1)

- 07 Abigaille är ensam Babylons kungliga gemak. I händerna har hon ett från Nabucco taget pergament, vilket bekräftar hennes låga börd som slavinna.
- 08 Hennes vrede exploderar oåterhållsamt vid meddelandet att Fenena - som är av fadern utnämnd regent - har gett order om att frige alla judar. Emellertid är Abigaille besluten att göra allt för att överta tronen.

Zaccaria, prigioniero degli assiri, entra in una sala della reggia seguito da un Levita che reca le Tavole della Legge e, dopo aver(e) sollecitato Iddio a parlare attraverso il suo labbro, si ritira.

Ismaele, convocato dal Gran Sacerdote per rispondere del suo tradimento, è maledetto dai Leviti, ma Anna, sorella di Zaccaria, lo difende; il giovane infatti non ha salvato la vita ad un'infedele bensì ad un'ebrea, giacché la figlia del re nemico si è nel frattempo convertita alla Legge.

La situazione precipita: in un rapidissimo susseguirsi di eventi Abigaille irrompe in scena con il suo seguito e pretende da Fenena la corona, ma Nabucco, creduto morto in battaglia, giunge e richiede per sé la corona.

Poi comincia a deridere il Dio Belo, che avrebbe spinto i prigionieri a tradirlo, e dopo anche il Dio degli ebrei. Esige di essere adorato come l'unico Dio, minacciando di morte Zaccaria e gli ebrei se non si piegheranno al suo volere. Subito dopo il Dio degli Ebrei scaglia un fulmine sul suo capo, la corona cade al suolo e il re comincia a manifestare segni di follia. La corona viene prontamente raccolta da Abigaille.

Parte terza: La profezia

Abigaille, seduta sul trono accanto alla statua d'oro di Belo, nei giardini pensili di Babilonia, riceve l'omaggio dei suoi sudditi. Quando il Gran Sacerdote le consegna la sentenza di condanna a morte degli ebrei, la regina si finge ipocritamente incerta sul da farsi.

All'arrivo del re spodestato – in camicia da notte e con lo sguardo smarrito – l'usurpatrice cambia atteggiamento e gli si rivolge con ironica arroganza, dando ordine di ricondurlo nelle sue stanze. Quindi lo avverte di essere divenuta la custode del suo seggio e lo invita perentoriamente a porre il regale suggello sulla sentenza di morte degli ebrei.

Il vecchio re esita, Abigaille lo incalza accusandolo di viltà e alla fine Nabucco cede. Ma lo coglie un dubbio: che ne sarà di

(bild 2)

- 09 Zaccharia, som är fånge hos assyrierna, kommer in i en annan slottssal följt av en levit som överräcker lagtavlor och drar sig tillbaka. Zaccaria ber att Gud skall tala genom hans läppar. Ismaele är inkallad av översteprästen för att stå till svars för sitt förräderi. Han förbannas av leviterna, men Zaccarias syster Anna försvarar honom. Ynglingen har inte räddat livet på en otrogen utan faktiskt på en jude, eftersom dottern till fiendekungen under tiden hade konverterat till judarnas lag.
- 10 Situationen drar ihop sig. Händelserna följer snabbt. Abigaille inträder med följe och begär kronan av Fenena. Men Nabucco - som man trodde var död på slagfältet - anländer och begär kronan för sig
- 11 Sedan börjar han håna guden Baal, som skulle ha förmått fångarna att förråda honom, och sedan även judarnas gud. Han kräver att bli dyrkad som den ende Guden, uttalar dödshot mot Zaccaria och judarna såvida de inte böjer sig efter hans vilja. Strax därpå utslungar judarnas Gud en blixtnöver hans huvud, kronan faller till marken och kungen börjar visa tecken på vansinne. Abigaille lägger promptly beslag på kronan.

Del 3: Profetian

- 12 De hängande trädgårdarna i Babylon. Abigaille sitter på tronen nära den gyllene statyn av Baal och mottar hyllningar från sina undersåtar. När översteprästen överlämnar dödsdomen över judarna till drottningen blir hon skenheligt osäker på vad hon skall göra.
- 13 När den avsatte kungen kommer - i nattskjorta och med härjad blick - byter uppkomlingen attityd och vänder sig till honom med arrogans och ironi samt ger order om att återföra honom till hans rum. Alltså uppenbarar hon för honom att hon har blivit vakthavare för hans tron och uppmanar honom att slutgiltigt sätta det kungliga sigillet på judarnas dödsdom.
- 14 Den gamle kungen tvekar. Abigaille påskyndar honom, beskyller honom för feghet och till slut faller Nabucco till föga.

Fenena? Abigaille, implacabile, afferma che nessuno potrà salvare la fanciulla e gli ricorda che anch'essa è sua figlia. Ma il re la sconfessa: ella è solo una schiava. La donna trae dal seno la pergamena che attesta la sua origine e la fa a pezzi.

Il re, ormai tradito e detronizzato, nell'udire il suono delle trombe che annunciano l'imminente supplizio degli ebrei chiama le sue guardie, ma esse giungono per arrestarlo obbedendo agli ordini della nuova regina. Confuso e impotente, Nabucco chiede invano ad Abigaille un gesto di perdono e di pietà per la povera Fenena.

Sulle sponde dell'Eufrate gli ebrei, sconfitti e prigionieri, ricordano con nostalgia e dolore la cara patria perduta (coro: *Va', pensiero, sull' ali dorate*). Il Pontefice Zaccaria li incita a non piangere come femmine imbelli e profetizza una dura punizione per il loro nemico: il Leone di Giuda sconfiggerà gli assiri e distruggerà Babiloni.

Parte quarta: L'idolo infranto

Nabucco, solo in una stanza della reggia, si sveglia da un incubo udendo alcune grida e, credendole segnali di guerra, chiama i suoi prodi a raccolta per marciare contro Gerusalemme. Tornato in sé all'udire altre voci che ripetono il nome di Fenena, egli si affaccia alla loggia e vede con orrore la figlia in catene.

Disperato, corre alla porta, tenta invano di aprirla e infine, rendendosi conto di essere prigioniero, cade in ginocchio e si rivolge al dio di Giuda invocando il suo aiuto e chiedendogli perdono.

Come in risposta alla sua preghiera, sopraggiunge il fedele ufficiale Abdallo con un manipolo di soldati, restituendogli la spada e offrendosi di aiutarlo a riconquistare il trono.

Nei giardini pensili di Babilonia passa il triste corteo degli ebrei condotti al supplizio. Zaccaria conforta Fenena incitandola a conquistare la palma del

Men han drabbas av tvivel, var är Fenena? Den obönhörliga Abigaille att ingen skulle kunna rädda flickan och påminner honom om att även hon är hans dotter. Men kungen bekänner för henne att hon bara är en slavinna. Kvinnan drar från bluslinningen fram pergamentet som bekräftar hennes ursprung och sliter det i stycken.

Kungen som nu är förrådd och detroniserad, kallar på sina garden när man hör ljudet från trumpeter som annonserar den nära förestående avrättningen av judarna, men dessa kommer för att arrestera honom på order av den nya härskarinnan. Förvirrad och oförmögen ber Nabucco förgäves Abigaille förlåtelse och misskund för den stackars Fenena.

På Eufrats stränder erinrar sig de besegrade och tillfångatagna judarna med nostalgi och smärta det kära förlorade fosterlandet (kör: *"Flyg du tanke på gyllene vingar"*). Överprästen Zaccaria manar dem att inte gråta som uppskrämda kvinnor och profeterar ett hårt straff för deras fiender: Judas lejon kommer att tillintetgöra assyrierna och förstöra Babylon.

Del 4: Den krossade avgudabilden.

Nabucco är ensam i ett rum i palatset. Han vaknar från en mardröm när han hör några skrik och uppfattar dessa som signaler till krig. Han kallar på sina soldater för samling och marsch mot Jerusalem. Återvänd till sig själv hör han andra röster som repeterar namnet Fenena. Han tar sig ut på balkongen och ser med fasa dottern i kedjor.

Disperat springer han mot porten, försöker förgäves öppna den och inser till slut att han är fånge. Han faller på knä och vänder sig till guden Juda och begär dennes hjälp och ber om förlåtelse.

Såsom svar på hans bön kommer den trogne officeren Abdallo med en handfull soldater, ger honom tillbaka svärdet och erbjuder sig att hjälpa honom att återerövra tronen.

Genom Babylons hängande trädgårdar passerar den trista kortegen med judar dömda till döden. Zaccaria tröstar Fenena med att hon erövrar martyrdödens segerpalm; flickan

martirio; la fanciulla si prepara a godere delle gioie celesti. L'atmosfera mistica è interrotta dall'arrivo di Nabucco che, alla testa delle sue truppe, ordina di infrangere la statua di Belo.

Miracolosamente, «l'idolo cade infranto da sé». Tutti gridano al «divino prodigio», Nabucco concede la libertà agli ebrei, annunzia che la perfida Abigaille si è avvelenata e ordina al popolo d'Israele di costruire un tempio per il suo Dio grande e forte, il solo degno di essere adorato.

Mentre tutti, ebrei ed assiri, s'inginocchiano invocando l'«immenso Jehova», entra Abigaille sorretta da due guerrieri: la donna confessa la sua colpa e invoca il perdono degli uomini e di Dio prima di cadere esanime. Zaccaria rivolge a Nabucco l'ultima profezia: «Servendo a Jehova sarai de' regi il re!».

förbereder sig att njuta himelska fröjder. Den mystiska stämningen avbryts av att Nabucco anländer. I ledningen av sina trupper beordrar han krossande av Baalstatyn.

21 Mirakulöst “faller avgudabilden sönder av sig själv”. Alla ropar över det ”gudomliga underverket”. Nabucco ger judarna fria. Han förklarar att den elaka Abigaille har tagit gift och uppmanar ilraelerna att bygga ett tempel åt sin stora och starka Gud, den ende som är värd att hyllas.

22 Under det att alla, judar och assyrier, knäfaller och åkallar den ”store Jehova”, kommer Abigaille in ledd av två soldater: kvinnan bekänner sin skuld och ber om förlåtelse av folk och av gud; därpå faller hon sanslöst. Zaccaria ger en sista profetia åt Nabucco: ”Om du tjänar Jehova så blir du konung över kungar!”

Nebukadnessar II (605-562 f Kr), kung av Babylon omnämns i Bibeln i samband med den ”babyloniska fångenskapen”.